

Заједничка адвокатска канцеларија *Добрић*

Адвокати:

Владимир Љ. Добрић
Марина М. Лучић
Душан М. Васиљевић
Бранислав В. Маринковић

Адв. приправник:

Ана Н. Деспотовић
Пословни секретар:
Сандра Ђорђевић

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ
21000 Нови Сад
Сутјеска бр. 3

2-Ст. 9/2010

ПРИВРЕДНИ СУД У НОВОМ САДУ	
Предато лично, поштом препоручено обично дана _____ Рно _____	
Примерака _____ прилога _____	
ПРИМЉЕНО 14. 01. 2020	
Таксирано са _____ дин. Без таксе Мањак таксе од _____ динара	
Број _____ 201 _____	Петине _____
Време: _____	

Предмет: Поводом предлога „Будућности“ д.о.о. да се поступак настави банкротством стечајног дужника

Илија Девећ се преко пуномоћника изјашњава на писани предлог стечајног повериоца „Будућност“ д.о.о. из Новог Сада да се у односу на АТП „Војводину“ а.д. Нови Сад, поступак настави путем банкротства стечајног дужника, јер се мере из плана не спроводе.

Указујемо да прво треба имати у виду да је овај поверилац пријавио потраживање у висини од око 57 милиона динара, (према подацима из усвојеног Плана реорганизације), да је 27.12.2013. кроз делимичну деобу стечајне масе, поводом примене мера из наведеног Плана, наплатио нешто мање од 10 милиона динара или нешто мање од 18% пријављене главнице, а да је Планом реорганизације предвиђено намирење стечајних поверилаца у случају банкротства свега 11,02%. Према подацима који се могу видети из Одлуке Надзорног одбора АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад од 18.12.2013. у вези одлучивања о расподели средстава наплаћених у спору са градом Новим Садам, може се закључити да нису сва средства која су наплаћена од града Новог Сада употребљена за намирење стечајних и разлучних поверилаца, те да је проценат намирења нешто нижи – 13,01%, што је свакако већи проценат намирења од оног који је предвиђен Планом реорганизације у случају банкротства. Закључак је да се овај стечајни поверилац намирио путем примене мера из Плана реорганизације у већем износу него што је предлагач плана предвидео да ће се намирити кроз поступак банкротства.

Пример овог стечајног повериоца се користи ради илустрације, под претпоставком да су сви повериоци исте класе наплатили исти проценат главнице признатог потраживања, да би се указало да се прво:

- 1) мере из Плана реорганизације примењују, а потом,
- 2) да је захваљујући тим мерама постигнут већи проценат наплате потраживања него што би стечајни повериоци наплатили у случају банкротства.

Илија Девећ посебно наглашава да је делимична деоба стечајне масе и делимично намирење свих поверилаца (разлучних и стечајних) уследило након наплате накнаде штете према граду Новом Саду по правноснажној пресуди Приредног суда у Новом Саду П. 4549/2010 од 06.04.2012, где је Илија Девећ имао процесни положај умешача на страни АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, одн. имао је активну улогу у току целог поступка и помогао да се један део штете

наплати. У поднеску од 13.12.2019. (предат препорученом поштом, и из руке на писарницу суда 17.12.2019.), Илија Девећ је обавестио стечајни суд да су у току и други поступци за накнаду штете (П. 1327/2015, П. 191/16), као и парнични поступак ради извршења обавезе града Новог Сада да регулише међуградски аутобуски саобраћај (П. 197/17), што је такође предвиђено као мера реализације усвојеног Плана реорганизације, али да прва група тих парничних предмета налази у фази одлучивања по ревизији, а друга у жалбеном поступку. Парнични поступци су у току јер се ради о сложеним правним, чињеничним и другим питањима, а дужина трајања тих поступака се не може ставити у кривицу ни АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад нити Илије Девећа.

У том смислу, по схватању Илије Девећа, није тачна констатација стечајног повериоца „Будућност“ д.о.о. да се мере плана не извршавају (јер би то подразумевало да се под извршавањем мера подразумева само наплата потраживања а не и предузимање мера ради такве наплате), нити став различног повериоца Credit Agricole Bank A.D. Novi Sad, који се у односу на извршење мера из Плана реорганизације поставља тако да је једино мера продаје непокретности на којој има различно право, једина мера која је предвиђена Планом реорганизације.

Које су последице уколико суд усвоји предлог стечајног повериоца „Будућност“ д.о.о. да се поступак настави банкротством, одн. прећутно прихватање таквог предлога од стране различног повериоца?

Прва последица била би да би стечајни управник имао обавезу да предузме мере у правцу уновчења имовине, одн. продаје пре свега нове аутобуске станице и новог сервиса, што би учинило бесмисленим исход парнице у предмету П. 197/17 (обавеза града Новог Сада да регулише међуградски саобраћај тако да новоизграђена аутобуска станица може да обавља редовну делатности). Подсећамо да је ово једна од основних мера коју је предвидео План реорганизације, а која омогућава велики проценат намирења не само различних поверилаца, већ и свих стечајних поверилаца. Одустајањем од мера предвиђених Планом реорганизације у делу наплате потпуне штете због неизвршења наведене обавезе града Новог Сада, представљало би и јасан став свих поверилаца АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад да нису заинтересовани ни за завршетак парничних поступака у којима се тражи накнада потпуне штете.

Овакав став стечајног поверилаца „Будућност“ д.о.о. али и различног повериоца Credit Agricole Bank A.D. Novi Sad уследио је након што је овај различни поверилац обавестио суд и остале повериоце да град Нови Сад нема о чему да преговара, а поводом предлога да се омогући регулисање међуградског аутобуског саобраћаја до новоизграђене аутобуске станице. Према схватању Илије Девећа, град Нови Сад је такав став донео не у интересу привреде и грађана Новог Сада, него као тужена страна у наведеним парничним поступцима, а ради стварања услова да, након доношења одлуке о наставку поступка банкротством град Нови Сад купи новоизграђену аутобуску станицу или да након што друго лице то учини, омогући му – регулисањем међуградског аутобуског саобраћаја, да обавља делатност, стиче пословне приходе и остварује добит, која је онемогућена АТП „Војводини“ а.д. Нови Сад. Таквим поступањем би се сасвим јасно показало да је одбијање града Новог Сада да омогући одвијање међуградског аутобуског саобраћаја до новоизграђене аутобуске станице усмерено једино ка одузимању инвестиције коју је учинио Илија Девећ, одн. ка одузимању његове имовине и њене „прерасподели“ другом лицу. То је чињеница коју је Илија Девећ доказивао у поступку П. 249/2011 где је од града Новог Сада тражио накнаду штете по основу његове деликтне одговорности. Таквим поступањем града Новог Сада престале би све дилеме и сумње да ли је Илија Девећ жртва (у смислу Конвенције за заштиту људских права и основних слобода), одн. да ли му је угрожено право на имовину (чл. 1. Протокола бр. 1. уз Конвенцију), јер би се у наведеном поступању стекли сви елементи фактичке конфискације имовине Илије Девећа. Уједно било би повређено и право на правично суђење (чл. 6. наведене Конвенције).

Друго, наставак поступка банкротством не би био у интересу ни стечајних ни разлучних поверилаца, не само у смислу процента могуће наплате потраживања, јер би извесно отпала могућност да се део потраживања намири из редовног пословања стечајног дужника. Управо супротно, усвајање предлога да се поступак настави банкротством подразумевало би да се усвојени План реорганизације стави ван снаге, што би имало за последицу обавезу да повериоци из класе 1. и 3. наведени у Плану реорганизације (поверици класе 2. не би требало да враћају оно што су наплатили јер своја потраживања намирили у целости како кроз примену Плана реорганизације, теко и у случају банкротства) врате оно што су примили у складу са правилом из чл. 211. ЗОО. Тако схватање је изражено и у пресуди Врховног суда Србије Прев. 249/2008 од 22.9.2008., као и у одговору на питања трговинских судова који су утврђени на седницима Одељења за привредне спорове, одржаним 5.10, 25.10, 7.11. и 14.11.2006. и на Седници Одељења за привредне преступе и управно рачунске спорове одржаној 20.09.2006. Такође, уколико би се План реорганизације ставио ван снаге, тада би и разлучни повериоци (Credit Agricole Bank A.D. Novi Sad, Banca Intesa a.d. Beograd и Пореска управа) оно што су наплатили, морали да врате у стечајну масу, јер би основ за наплату отпао. Враћање наплаћених средстава, посебно од стране разлучних поверилаца заснива се не само на наведеном законском правилу, већ је неопходно спровести контролу законитости продаје имовине са заложним планом, посебно из разлога што је значајан део имовине продат без јавног огласа и по ценама које су значајно ниже од планираних продајних цена, наведених у Плану реорганизације. Према информацији коју Илија Девећ има, а коју за сада не може проверити, у појединим случајевима је продаја имовине АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад на којој постоји различно право, била таква да је цена уплаћивана непосредно на рачун различног повериоца Credit Agricole Bank A.D. Novi Sad).

Треће, обавештење суду да се не спроводи План реорганизације, као и да се предлаже банкротство, захтева примену чл. 138. Закона о стечајном поступку, који не предвиђа доношење аутоматске одлуке о банкротству. Ова одредба закона не предвиђа да се одлука о наставку поступка стречаја путем банкротства доноси ни као једина, нити прва мера у случају не спровођења Плана реорганизације. Наставак стечајног поступка банкротством је предвиђено тек као трећа мера коју предузима стечајни судија. Илија Девећ је обавестио суд да је стечајни дужник предузео све мере које су предвиђене Планом реорганизације, те да су између осталог, у току парнични поступци у којима је утужена накнада штете због тога што град Нови Сад одбија да регулише међуградски саобраћај на начин да омогући обављање делатности АТП Војводини (то су два парнична поступка) те да је поднет тужбени захтев према којем се град Нови Сад обавезује да испуни ову обавезу. Прва мера која стоји на располагању суду је налог стечајном дужнику да у одређеном року поступи по одредбама плана реорганизације. Како стечајни дужник већ поступа по наведеним мерама, остаје само да суд прибави извештај о току спровођења ових мера, а у конкретном случају да се сачека завршетак започетих парничних поступака, те да се тек након окончања ових поступака, одлучи о мерама из чл. 138. Закона о стечајном поступку. Илија Девећ предлаже да стечајни судија посебно затражи извештај од надзорног одбора АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад и директора Бојана Шкрбића о томе:

- које обавезе су су намирене у износу 29.920.451,26 динара (као део наплаћеног износа од 390.845.944,53 динара од града Новог Сада (по основу пресуде Привредног суда у Новом Саду у предмету П. 4597/2020), сходно Одлуци Надзорног одбора од 18.12.2013. са спецификацијом поверилаца који су намирени и износа који су наплатили,
- да ли је поступак продаје имовина на којој постоји различно право намирења, а која је већ продата, спровођен путем јавног оглашавања и ако није, који су разлози за то, као и због чега је путем непосредне погодбе остварена нижа купопродајна цена од оне која је наведена као планирана у Плану реорганизације,

- да ли је у току трајања стечајног поступка и за време примене Плана реорганизације, продаја имовине на којој је постојало различно право намирења (посматрано за сваку непокретност посебно), вршена тако да је купопродајна цена уплаћивана на рачун АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, те да ли су из тако остварене цене намиривани трошкови који су везани за ту имовину (порез на имовину, осигурање, чување и др.) а који су настали у току трајања стечајног поступка и примене Плана реорганизације, те остатак цене исплаћиван различном повериоцу или је намирење различних поверилаца била без било каквог умањења, одн. да ли је у појединим случајевима продаје имовине са различним правом намирења била асигнациона исплата купопродајне цене (све са спецификацијом остварене продајне цене, начина плаћања и износа који је различни поверилац наплатио),
- колики је проценат наплате потраживања путем примене мера из Плана реорганизације, одн. укупног намирења за сваког различног повериоца посебно,
- да се за период примене Плана реорганизације достави за сваку пословну годину извештај о пословању АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад у којем би се посебно приказало да ли су трошкови пословања АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад за сваку годину намиривани из текућих прихода или је намирење било и из цене остварено продајом имовине као дела стечајне масе,
- како су искоришћена резервисана средства у износу од 15.925.493,27 динара (сходно одлуци Надзорног одбора од 18.12.2013.),
- да ли АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад има орочена динарска или девизна средства, у ком износу, код које пословне банке и под којим условима,
- да ли АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад даје пословни простор и другу имовину под закуп, ако да коме и под којим условима.

Сходно наведеном извештају, стечајни судија би могао да оцени да ли се и како примењују мере из Плана реорганизације, те да сходно оном што утврди одлучи да ли је оправдано да стечајни управник преузме контролу над стечајним дужником. Тек након што се исцрпеју наведене мере, суд може донети меру да се поступак настави банкротством стечајног дужника, одн. да се предузму друге мере у циљу отклањања последица непоступања по плану реорганизације, у складу са овим законом. По схватању Илије Девећа редослед предузимања мера из чл. 138. Закона о стечајном поступку има смисла имајући у виду с једне стране да је намирење поверилаца најповољније у поступку реорганизације и с друге стране могуће последице спровођења стечајног поступка банкротством (на које је Илија Девећ указао). Повреда редоследа предузимања мера из чл. 138. Закона о стечајном поступку, била би не само битна повреда стечајног поступка, већ би на тај начин парница П. 197/17 која је започета пред Привредним судом у Новом Саду (као и учињени трошкови у том поступку) изгубила смисао. Такође, наставак стечајног поступка банкротством би било преурањено у односу на окончање ревизијских поступака пред Врховним судом Србије (парнични поступци П. 1327/2015 и П. 191/16, који су такође започети пред Привредним судом у Новом Саду), јер су и ови поступци започети управо као једна од основних мера предвиђених Планом реорганизације.

Због свега наведеног, Илија Девећ сматра да банкротство није у интересу ниједног повериоца АТП „Војводина“ а.д. Нови Сад, већ да је поговдање незаконитом поступању града Новог Сада. Због тога се противи да се поступак настави банкротством.

Београд, 14.01.2020.

Пуномоћник Илије Девећа

ВЛАДИМИР Ђ. ДОБРИЋ
 А Д В О К А Т
 11000 БЕОГРАД, Бирчанинчева 15
 Телефон: (011) 2687-514
 Моб: 064 1153-999